

Nils Hjelmvick: "Vårnår og vangsleid"

105004

831 For flyvåpenets vedkommende sto en friere, fordi det var færre folk det gjaldt her. Derfor skulle de flyverne som ønsket det, bli med. De som ønsket å bli hjemme, skulle få høve til det.

Det var atskillig strid om hvilken av generalene som skulle være med, – at det måtte bli enten Ruge eller Fleischer, var det ingen tvil om. Begge generalene mente de tjente landets sak best ved å bli igjen, Fleischer fordi han var sjef for 6. divisjon, den eneste som nå var i kamp. Han mente at det eneste riktige og naturlige var at det ble ham som foretok demobiliseringen av sin divisjon. Ruge hevdet at han hadde tilrådet å fortsette kampen utenfor landet, og han ville ikke at det skulle bli sagt om ham som kommanderende general at han flyktet. Han ville i tilfelle ikke gi æresord til tyskerne, men ville la seg behandle som krigsfange, «og jeg skal ikke bli noen behagelig krigsfange.»

Ruge rådde ellers sterkt til at Regjeringen reiste over. «Jeg er ikke i tvil om at England vil seire til slutt, og Konge og regjering må ikke oppgi kampen før storstriden er avgjort.» I dagsbefalingen til soldatene ville han ta med at han hadde rådd Regjeringen til å reise ut for å holde kampen gående.

Regjeringens store flertall mente at Ruge skulle være med, særlig gikk statsministeren og utenriksministeren sterkt inn for dette og Hambro likeså. Men etter at Ruge i en regjeringsskonferanse torsdag 6. juni igjen hadde lagt fram sine grunner på en overbevisende måte, bøyde Regjeringen seg, og bestemte at general Fleischer skulle bli med, og Ruge bli tilbake. Det ble videre bestemt at hærens mannskaper i den utstrekning det lot seg gjennomføre, skulle dimitteres før tyskerne kom, slik at færrest mulig ble krigsfanger. Av forskjellige grunner, bl.a. hensynet til vaktholdet mot øst – ingen visste jo hva som kunne skje fra den kanten, når Regjeringen reiste skulle avdelingene i Øst-Finnmark bli stående på sine poster i noen tid.

Dermed var de spørsmål som hang sammen med de militære disposisjoner avgjort.

Under hele Tromsø-perioden hadde det vært svært meget snakk omkring Norges Bank. Mens jeg var i Stockholm, – det var mens Regjeringen satt i Molde – var det besluttet å reorganisere Norges

Bank. Det ble opplyst at Regjeringen. Det var en gullbeholdning og den sikkert felle i enenfor okkupasjonal som form professor Wilhelm medlemmer. Colbeholdningen, og men med det øvrige som styre.

Under oppholdet det nordnorske naanledning for styrmansjettene. Kritikvar, og atskillig avNielsen urgerte ovog Hambro fyrte gSelv lot han hellerkritikk og slengord

Nå kan det være naturen er laget slik en har de begge uevenner, i forskjellvar derfor kanskje da styret for Norge

Meg bekjent haddelemmer. Snarere tvoutnyttet til uplikt.

Det var neppe edem denne siste ukHan mente at bankforretningsstand varholdt han på at baringen, d.v.s. Finans

Dette minnet betForøvrig er det mirpå en meget utidig